

“Mən ona özüm qədər inanıram...”

“Ermenistan 24 ildir ki, BMT-nin Təhlükəsizlik Şurasının qətnamələrinə məhəl qoymur və əfsuslar ki, o, buna görə cəzalandırılır. Bəzi hallarda BMT-nin Təhlükəsizlik Şurasının qətnamələri bir neçə gün ərzində icra olunur. Biza gəldikdə isə 24 ildir ki, qətnamələr icra olunmur. Bu, ikinci standart əsaslanan yanaşmadır. Bu yanaşma qəbul edilmişdir.”

Bu sözlər, müstəqilliyinin 25 ili yenidən tamam olmuş kiçik bir ölkənin rəhbərinin dünyaya qınağı və bu dünyanın idarə edilməsində baş rollarda olan dövlətlərin nümayiş etdirdiyi ədalətsizliyə sət bir etiraz idi. Ölkəsinin haqqını tanımaq istəməyən, qətiyyətli göstərməklə, əslində, ikibaşlı oyun oynayıb işğalçı öz əqidəsinin yolçusu kimi dəstəkləyən aktarlara xislətlərinin ona bölli olduğunu anlatmaq cəsarəti idi.

Azərbaycan Prezidenti İlham Əliyevin sentyabrın 20-də Nyu-Yorkda dünyanın bir çox apacığı dövlət rəhbərlərinin iştirak etdiyi BMT-nin Baş Assambleyasının 72-ci sessiyasında, bu qurumun simasında başçılıq etdiyi qərarın, xalqa ünvanlanan müdrik və möhtəşəm nitqini dimlədikcə xəyalətlə 14 il əvvəl – 2003-cü ilə çəkib aparı. Ümummilliyət lideri İlham Əliyevin Vətənə, canı qədər sevdiyi Azərbaycana son borcunu vermiş kimi, 2003-cü il oktyabrın 1-də kütləvi informasiya vasitələri ilə Azərbaycan xalqına ünvanladığı tarixi müraciətdəki aşğağadək ifadələr qucağımda təkrar – təkrar səsləndi: **“Üzüm sizə – həmvətənlərimə tutaraq, qarşınıza gələn prezident seçkilərində prezidentliyə namizəd, mənim siyasi varisim, Yeni Azərbaycan Partiyası sədrinin I müavinini İlham Əliyevi dəstəkləməyə çağırıram. O, yüksək intellektli, pragmatik düşüncəli, müasir dünya siyasətini və iqtisadiyyatını gözəl bilən, enerjili və təşəbbüskar bir şəxsiyyətdir. Sizə əmin edirəm ki, həm İlham Əliyev, həm də Yeni Azərbaycan Partiyası bundan sonra da xalqımızın ən layiqli övladlarını öz ətrafında sax birləşdirərək, Azərbaycan dövlətinin inkişafı və xalqımızın firavanlığı yolunda çox işlər görəcəklər. İnanıram ki, mənim axıra qədər bilmədiyim tələblərini və məsələləri, planları, işləri sizin köməyiniz və dəstəyinizlə İlham Əliyev başa çatdırıla bilər. Mən ona özüm qədər inanıram və gələcəyində böyük ümidlər bəsləyirəm”**.

Zəngin keçmiş olan ölkələrin tarixində olduğu kimi, Azərbaycan tarixində də şəxsiyyətlərin rolu həmişə diqqət mərkəzində olub. Ümummilliyət lideri Heydər Əliyev də xalqımızın görkəmli şəxsiyyətlərindən ən parlağı, öz zamanının dahisi və müstəqilliyimizin memarı kimi tarixə düşdü. XX əsrin sonlarından başlayan müstəqillik tariximizin müasirləri olaraq ulu öndərin Azərbaycan dövlətinin azadlıq və müstəqillik mücahidəsindəki, dövlətçiliyimizin və milli varlığımızın xilas yolundakı müstəsna xidmətlərini yaxşı bilirik. Etiraf edək ki, elə bu xidmətlər onun

böyük dövlət xadimi kimi müstəqil Azərbaycan tarixinin zirvəsində əbadi qərarlaşmasına kifayət edirdi. Lakin 2003-cü ildə, xalqın uzun əsrlər arzusunda olduğu müstəqil Azərbaycanın gələcək taleyini kimə etibar etmək sualı yarananda, müdrik dövlət adamının qəlbində çox böyük bir narahatlıq baş qaldırmışdı.

Ömrü missiyasını xalqına və Vətəninə xidmətdə görünən bu dahi insan son nəfəsində belə yenidən müstəqilliyə qovuşan ölkəsinin taleyini, bu ölkədə başa çatdırılmaq istədiyi dövlət quruculuğu sahəsindəki layihələri gerçəkləşdirmək iqtidarında olan, sözün əsl mənasında, onun kimi ömrünü Vətəninə həsr etməyə, buna həm siyasi, həm iqtisadi, həm diplomatik, həm də xarakter baxımından kifayət qədər hazır olan yetkin bir siyasət adamına etibar etmək haqqında düşündü. Bütün dünyanın diqqətində olan, sərvətlərinə bir çox dövlətlərin tamah-karcasına diqqət qədər, ərazilərinin 20 faizinin ədalətsiz dünyanı gözü qarşısında işğal olunduğu gənc müstəqil Azərbaycanın varlığı üçün bu, “olum, ya ölüm” məsələsi idi. Əzəli ayan bilirmir deyər, nəhayət, tərəddüd etmədən, son dərcə böyük bir inamla İlham Əliyev adında arxayın tapdı.

Onun bu müdrik tarixi qərarından elə də çox vaxt ötməmişdir, cəmi 14 il. Əslində dövlətçilik tarixi üçün 14 il bir göz qırpmı kimidir. Amma Azərbaycan üçün bu son dərcə uzun və böyük bir zaman idi. Bu zaman həm də Heydər Əliyevin tarixi qərarının, xalqa ünvanlanan müdrik vəsiyyətinin kərpic-kərpic müstəqil Azərbaycanın tarixi bünövrəsinə hötülən, onun müstəqilliyini əbədləşdirən çox qiymətli məhək daşdı idi. Və zaman hər gün, hər ay, hər il təkrar-təkrar təsdiqləyir ki, heç zaman siyasi qərarlarında yanılmayan, fəhmi və uzaqgörənliyi ilə dünyanı heyrətə salan Heydər Əliyev əmansız əcaibni təqibləri altında belə verdiyi qərarında da yanılmadı.

Heydər Əliyevin başa çatdırı bilmədikləri və İlham Əliyevə əmanət etdiyi işlər miqyasına görə elə də sadə işlər deyildi. 1993-cü ildə işğalçı Ermənistanla atəşkəs əldə edilməsinə səy göstərəndə Heydər Əliyevin qarşısına qoyduğu əsas vəzifələrdən biri, ilk növbədə, diz çökməkdə olan, iflasa uğrayan Azərbaycanı ayağa qaldırmaq idi. 2003-cü ildə Prezident seçilmiş İlham Əliyevin qərarında duran əsas məsələ qəddini düzəlmiş Azərbaycanı müasir sosial rifah ölkəsinə, bütün göstəricilərinə görə regionun lider dövlətinə, beynəlxalq siyasi müstəqil sözlərinə sahibinə çevirmək idi. Özündə çox mürəkkəb və bir çoxlarının reallaşacağına belə inanmadığı hədəfləri ehtiva edən bu vəzifələrin həyata keçməsi üçün kifayət qədər uzun vaxt lazım gəlirdi. Amma Prezident İlham Əliyev elə bir onillik də bəs etdi.

Bu gün Azərbaycanın siyasi, iqtisadi və sosial həyatında gedən prosesləri, qazanılan uğurları, ölkənin sürətlə dəyişən simasını görürük düşüncəmiz ki, belə nəhəng işlər bu qısa zamana necə sığmışdır?! Bəli, İlham Əliyevin 10 illik Prezident idarəçiliyindən

sonra Azərbaycan demokratik dəyişikliklərin dönməz xarakter aldığı, siyasi sistemin ölkə qarşısında duran çağırışlara adekvat cavab verdiriyi keyfiyyətə yeni bir dövrə qədəm qoydu.

Qonşulardan fərqli olaraq, Azərbaycanın iqtisadi və siyasi modernləşməsi təcrübəsinin özünəməxsusluğu ondadır ki, Prezidentin çevik siyasi və iqtisadi islahatları nəticəsində ölkədə sabit bir inkişaf modeli yarandı və bu modelin sayəsində respublika sənayenin inkişaf tempinə, gəlirlərin səviyyəsinə və əhalinin rifah halına görə lider dövlət mövqeyinə çıxdı.

Gürcüstan və Ermənistanın fərqli olaraq, 1990-cı illərin ortalarından 2000-ci illərin əvvəllərinə qədər Azərbaycanın hazırkı siyasi-hüquqi inkişaf modelinin formalaşması evolyusiya yolu ilə yox, siyasi sarsıntılar və vətəndaş qarşıdurması ilə müşayiət edilmişdir. Azərbaycanın postsovet məkandan milli dövlətçiliyə gedən yolu ziddiyyətlərlə xarakterli olmuşdur. Azərbaycan müharibədən, xarici ölkələrin təzyiqlərindən, vətəndaş qarşıdurmasından, hakimiyyət uğrunda savaşlardan keçmişdir. Böyük dövlət idarəçiliyi təcrübəsinə sahib olan dərindən zəka sahibi ümummilliyət lideri Heydər Əliyev 1993-cü ildə xalqın təkidli ilə hakimiyyətə qayıdandan sonra aydın gördürdü ki, ölkənin siyasi vəziyyətinin sabitləşdirilməsi, iqtisadiyyatın tənzimlənməsi və modernləşdirilməsi, milli dövlətçilik quruculuğu çevik vertikal icra hakimiyyətinin olması, Prezidentin rəhbərliyi altında gücləndirilməsi

gərəkirdi. Bunları reallaşdırmaq üçün, ilk növbədə, qüvvələr nisbətinin Azərbaycanı xeyrinə etmədiyi müharibəni dayandırmaq lazım gəlirdi. Qətiyyətli addımlar, siyasi intuisiyanın dikte etdiyi müdrik qərarlar və xalqın inamı hadisələri tarixin ümumi inkişaf axarına saldı. Qarşıdurmalardan, ayrı-ayrı qrupların hakimiyyətə savaşırlarından, sosial-iqtisadi iflasın gətirdiyi salfələtdən rəncidə olmuş xalq, nihilizmə qapılmış ölkə zaman-etdiyi işlər miqyasına görə elə də sadə işlər deyildi. 1993-cü ildə işğalçı Ermənistanla atəşkəs əldə edilməsinə səy göstərəndə Heydər Əliyevin qarşısına qoyduğu əsas vəzifələrdən biri, ilk növbədə, diz çökməkdə olan, iflasa uğrayan Azərbaycanı ayağa qaldırmaq idi. 2003-cü ildə Prezident seçilmiş İlham Əliyevin qərarında duran əsas məsələ qəddini düzəlmiş Azərbaycanı müasir sosial rifah ölkəsinə, bütün göstəricilərinə görə regionun lider dövlətinə, beynəlxalq siyasi müstəqil sözlərinə sahibinə çevirmək idi. Özündə çox mürəkkəb və bir çoxlarının reallaşacağına belə inanmadığı hədəfləri ehtiva edən bu vəzifələrin həyata keçməsi üçün kifayət qədər uzun vaxt lazım gəlirdi. Amma Prezident İlham Əliyev elə bir onillik də bəs etdi.

Heydər Əliyevin başa çatdırı bilmədikləri və İlham Əliyevə əmanət etdiyi işlər miqyasına görə elə də sadə işlər deyildi. 1993-cü ildə işğalçı Ermənistanla atəşkəs əldə edilməsinə səy göstərəndə Heydər Əliyevin qarşısına qoyduğu əsas vəzifələrdən biri, ilk növbədə, diz çökməkdə olan, iflasa uğrayan Azərbaycanı ayağa qaldırmaq idi. 2003-cü ildə Prezident seçilmiş İlham Əliyevin qərarında duran əsas məsələ qəddini düzəlmiş Azərbaycanı müasir sosial rifah ölkəsinə, bütün göstəricilərinə görə regionun lider dövlətinə, beynəlxalq siyasi müstəqil sözlərinə sahibinə çevirmək idi. Özündə çox mürəkkəb və bir çoxlarının reallaşacağına belə inanmadığı hədəfləri ehtiva edən bu vəzifələrin həyata keçməsi üçün kifayət qədər uzun vaxt lazım gəlirdi. Amma Prezident İlham Əliyev elə bir onillik də bəs etdi.

Bu gün Azərbaycanın siyasi, iqtisadi və sosial həyatında gedən prosesləri, qazanılan uğurları, ölkənin sürətlə dəyişən simasını görürük düşüncəmiz ki, belə nəhəng işlər bu qısa zamana necə sığmışdır?! Bəli, İlham Əliyevin 10 illik Prezident idarəçiliyindən

sonra Azərbaycan demokratik dəyişikliklərin dönməz xarakter aldığı, siyasi sistemin ölkə qarşısında duran çağırışlara adekvat cavab verdiriyi keyfiyyətə yeni bir dövrə qədəm qoydu.

Qonşulardan fərqli olaraq, Azərbaycanın iqtisadi və siyasi modernləşməsi təcrübəsinin özünəməxsusluğu ondadır ki, Prezidentin çevik siyasi və iqtisadi islahatları nəticəsində ölkədə sabit bir inkişaf modeli yarandı və bu modelin sayəsində respublika sənayenin inkişaf tempinə, gəlirlərin səviyyəsinə və əhalinin rifah halına görə lider dövlət mövqeyinə çıxdı.

Gürcüstan və Ermənistanın fərqli olaraq, 1990-cı illərin ortalarından 2000-ci illərin əvvəllərinə qədər Azərbaycanın hazırkı siyasi-hüquqi inkişaf modelinin formalaşması evolyusiya yolu ilə yox, siyasi sarsıntılar və vətəndaş qarşıdurması ilə müşayiət edilmişdir. Azərbaycanın postsovet məkandan milli dövlətçiliyə gedən yolu ziddiyyətlərlə xarakterli olmuşdur. Azərbaycan müharibədən, xarici ölkələrin təzyiqlərindən, vətəndaş qarşıdurmasından, hakimiyyət uğrunda savaşlardan keçmişdir. Böyük dövlət idarəçiliyi təcrübəsinə sahib olan dərindən zəka sahibi ümummilliyət lideri Heydər Əliyev 1993-cü ildə xalqın təkidli ilə hakimiyyətə qayıdandan sonra aydın gördürdü ki, ölkənin siyasi vəziyyətinin sabitləşdirilməsi, iqtisadiyyatın tənzimlənməsi və modernləşdirilməsi, milli dövlətçilik quruculuğu çevik vertikal icra hakimiyyətinin olması, Prezidentin rəhbərliyi altında gücləndirilməsi

gərəkirdi. Bunları reallaşdırmaq üçün, ilk növbədə, qüvvələr nisbətinin Azərbaycanı xeyrinə etmədiyi müharibəni dayandırmaq lazım gəlirdi. Qətiyyətli addımlar, siyasi intuisiyanın dikte etdiyi müdrik qərarlar və xalqın inamı hadisələri tarixin ümumi inkişaf axarına saldı. Qarşıdurmalardan, ayrı-ayrı qrupların hakimiyyətə savaşırlarından, sosial-iqtisadi iflasın gətirdiyi salfələtdən rəncidə olmuş xalq, nihilizmə qapılmış ölkə zaman-etdiyi işlər miqyasına görə elə də sadə işlər deyildi. 1993-cü ildə işğalçı Ermənistanla atəşkəs əldə edilməsinə səy göstərəndə Heydər Əliyevin qarşısına qoyduğu əsas vəzifələrdən biri, ilk növbədə, diz çökməkdə olan, iflasa uğrayan Azərbaycanı ayağa qaldırmaq idi. 2003-cü ildə Prezident seçilmiş İlham Əliyevin qərarında duran əsas məsələ qəddini düzəlmiş Azərbaycanı müasir sosial rifah ölkəsinə, bütün göstəricilərinə görə regionun lider dövlətinə, beynəlxalq siyasi müstəqil sözlərinə sahibinə çevirmək idi. Özündə çox mürəkkəb və bir çoxlarının reallaşacağına belə inanmadığı hədəfləri ehtiva edən bu vəzifələrin həyata keçməsi üçün kifayət qədər uzun vaxt lazım gəlirdi. Amma Prezident İlham Əliyev elə bir onillik də bəs etdi.

Heydər Əliyevin başa çatdırı bilmədikləri və İlham Əliyevə əmanət etdiyi işlər miqyasına görə elə də sadə işlər deyildi. 1993-cü ildə işğalçı Ermənistanla atəşkəs əldə edilməsinə səy göstərəndə Heydər Əliyevin qarşısına qoyduğu əsas vəzifələrdən biri, ilk növbədə, diz çökməkdə olan, iflasa uğrayan Azərbaycanı ayağa qaldırmaq idi. 2003-cü ildə Prezident seçilmiş İlham Əliyevin qərarında duran əsas məsələ qəddini düzəlmiş Azərbaycanı müasir sosial rifah ölkəsinə, bütün göstəricilərinə görə regionun lider dövlətinə, beynəlxalq siyasi müstəqil sözlərinə sahibinə çevirmək idi. Özündə çox mürəkkəb və bir çoxlarının reallaşacağına belə inanmadığı hədəfləri ehtiva edən bu vəzifələrin həyata keçməsi üçün kifayət qədər uzun vaxt lazım gəlirdi. Amma Prezident İlham Əliyev elə bir onillik də bəs etdi.

Bu gün Azərbaycanın siyasi, iqtisadi və sosial həyatında gedən prosesləri, qazanılan uğurları, ölkənin sürətlə dəyişən simasını görürük düşüncəmiz ki, belə nəhəng işlər bu qısa zamana necə sığmışdır?! Bəli, İlham Əliyevin 10 illik Prezident idarəçiliyindən

Öliyevin dövlət idarəçiliyindən sonra hakimiyyətdə olmaq elə də asan məsələ deyildi. Bütün bunları nəzərə alan İlham Əliyev yaxından müşahidə etdiyi ustad təcrübəsinə əsas götürməklə dövlət idarəçiliyini öz baxışları ilə daha da zənginləşdirməyə və müasir dövrün tələbləri səviyyəsinə qaldırmağa başladı.

İnkişaf etmiş dünya ölkələrinin təcrübəsinə dərindən bilən Prezident İlham Əliyev həyatın bir müdrik fəlsəfəsini yaxşı dark edir ki, proqnozlaşdırma və proqramlaşdırma real hərəkət olmadan heç bir somərə verməyəcək. Elə bu fəlsəfədən çıxış edən gənc və böyük enerjiyə sahib yeni dövrün lideri təkcə ölkəsinin inkişafını hədəfləyən möhtəşəm layihələr hazırlamaq, planlar qurmaq deyil, həm də onları ən qısa vaxtda həyata keçirməklə müstəqilliyin illərlə itirilmiş fürsətlərini ona qaytarmağa başladı.

Bunun üçün əlbəttə, onun şəxsi keyfiyyətləri, lider xarizması müstəsna rol oynayıb. İlham Əliyev

Ölkəsinin və zəmanəsinin LİDERİ

Hüseynbala MİRƏLƏMOV, Milli Məclisin deputatı

son dərcə bilikli və beynəlxalq siyasətin incəliklərinə bələd olan dərindən zəka sahibidir. Bilik isə, müqəddəs kitabların da təsdiq etdiyi kimi, güc, qüvvədir. Bilik ona görə əsas zəruri göstəricilərdən hesab edilir ki, hər hansı bir işi, düşüncəni onsuz uğurla tamamlamaq olmur. Digər tərəfdən dövlət başçısı nə qədər çox bilikli və savadlı olur-olsun, əgər o, cəsarətli və müdrik deyilsə, düşüncələrinin, planlarının reallaşmasına çətin ki, nail olsun. Müdriklik bildiyini doğru-düzgün tətbiq etmək bacarığıdır. Cəsarət isə hərəkətə keçmək üçün qətiyyət verir. İlham Əliyevin 14 illik Prezidentliyi göstərdi ki, o, bütün bunlara malik bir şəxsiyyət, dövlət xadimi və siyasi liderdir.

Əgər əfsanəvi Anteyin gücü onun yerlə bağlılığında idisə, lider şəxsiyyətin gücü onun xalqla birliyindədir. İlham Əliyev bu birliyin müasir dövr üçün ən bariz nümunəsidir. Ulu öndər Heydər Əliyev xalqla nə qədər yaxın idisə, Prezident İlham Əliyev xalqla bir o qədər bağlı adamdır: **“Sabibliyin əsl mahiyyətini ondadır ki, xalq dövlət siyasətini təstəkməli, xalq vəziyyətə razı olsun, xalq inkişafına qürur duyusun. Biz bax, bu sabitliyi yaratmışıq və Azərbaycanda hökm sürən sabitliyin təməlinə də amillər dayanır - xalq-iqtidar birliyi, bizim siyasətimiz və əldə edilmiş uğurlar”**. Prezidentin bu sözləri Azərbaycanın ictimai-siyasi həyatının gerçək mənzərəsini əks etdirənlərdir, həm də İlham Əliyevin öz xalqına olan dərindən inamı ifadə edir.

Tərəqqiyə aparan strateji layihələr

İlham Əliyev hakimiyyətə gələndən bu günə həllinə nail olduğu çox mühüm məsələlərdən biri onun mükəmməl hakimiyyət mexanizmini yaratması olmuşdur. Bu hakimiyyət mexanizmi tədrici çağırışlara adekvat reaksiya verməklə yanaşı, həm də strategiya işləyib hazırlayıb və reallaşdırır. Onun idarəçiliyinin 14 ilində məhz bu strategiyanın gerçəkləşməsi sayəsində Azərbaycanda elə möhtəşəm dəyişikliklər və nailiyyətlər əldə edilmişdir ki, əsl mənada, ölkədə yeni siyasi epoxanın başlandığını söyləmək mümkündür.

Praqmatik düşüncəli, müasir dünyanın siyasi-iqtisadi inkişaf tendensiyasını qabaqlamağı bacaran, xarizması ilə dünyanın diqqətini cəkkən Azərbaycanın gənc lideri İlham Əliyev, sözün əsl mənasında, ölkədə inqilab dəyişikliklərə start vermişdir. Onun, müstəqil Azərbaycanın geosiyasi və geoeqtisadi maraqlarının yüksək səviyyədə təmin olunması əsas götürülməklə, həyata keçirməyə başladığı strateji layihələr ölkəyə daha çox xarici investisiya axınına yol açmışdır. Bu gün rəqəmlərə diqqət yetirəndə Azərbaycan reallıqlarının diqqətə izləyən hər bir insanı möcüzənin baş verdiyinə qətiyyətli sübhə etməz: 2004-2017-ci illər

İlham Əliyev yüksək intellektli, pragmatik düşüncəli, müasir dünya siyasətini və iqtisadiyyatını gözəl bilən, enerjili və təşəbbüskar bir şəxsiyyətdir. Sizə əmin edirəm ki, həm İlham Əliyev, həm də Yeni Azərbaycan Partiyası bundan sonra da xalqımızın ən layiqli övladlarını öz ətrafında birləşdirəcək, Azərbaycan dövlətinin inkişafı və xalqımızın firavanlığı yolunda çox işlər görəcəklər.

Heydər ƏLİYEV Ümummilliyət lideri

ərzində Azərbaycana 225 milyard dollar investisiya qoyulmuşdur ki, bunun 107,2 milyardı xarici investorların payına düşür. 1993-cü ildə büdcəsi göyə üfürülmüş ölkənin bu gün valyuta ehtiyatları 42 milyard dolları keçir ki, bu da 2003-cü ilə müqayisədə 26,2 dəfə çoxdur.

2004-2016-cı illərdə ümumi daxili məhsul 3,2 dəfə, o cümlədən qeyri-neft sektoru 2,7 dəfə artmışdır. Ölkə sənayesi bu illərdə 3,8 dəfə,

ehtiyatları 2,6 trilyon kubmetr təşkil edir.

Azərbaycan müstəqilliyinin daha bir möcüzəsi, mənə, yanılmaq desək, ölkəmizin dünya kosmik klubunun üzvləri sırasına daxil olmasıdır. Artıq Azərbaycanın 2 telekommunikasiya və yer səthinin müşahidəsi peyki – “Azerspace” və “Azersky” sənayemiza, elmimizə və iqtisadiyyatımıza öz töhfələrini verməkdədir. Yaxınlarda isə “Azerspace-2” adlanan

üçüncü peykimiz kosmosa buraxılacaq.

Bələ strateji əhəmiyyətli layihələrlə ölkənin iqtisadi potensialını gücləndirəcək, Prezident İlham Əliyevin sosial problemlərə yanaşması da dəyişmişdir və insanlara investisiya yönəltmək kursunu əsas götürməklə Azərbaycan gələcəyində kapital qoyuluşunu artırmışdır. İllərlə diqqətdən kənarə qalan səhiyyə, təhsil, mənzil, kənd təsərrüfatı, məşğulluq kimi sahələrdə strateji layihələrin həyata keçirilməsi ölkənin sosial mühitini kökündən dəyişmişdir. Bu illərdə regionların inkişafına dair 3 dövlət proqramı qəbul olunmuşdur ki, onlardan ikisi möhtəşəm uğurlu nəticələrini əldə etmişdir. Hələ 2008-ci ildə Dövlət Proqramı”nın icrası davam etdirilir.

Cəmi 14 il ərzində 3 mindən çox yeni məktəb binası, 600 səhiyyə ocağı ya yenidən tikilmiş, ya da tam əsaslı şəkildə yenidən qurularaq ən müasir avadanlıqla təmin edilmişdir. 1,43 milyon daimi işləyən, 1,9 milyon artıq yeni iş yerləri açılmışdır. Daimi iş yerlərinin 67,5 faizi regionların payına düşür. Orta aylıq əməkhaqqı 2003-cü ildəki 77,4 manatdan 2016-cı ilə 498,6 manata yüksəlmişdir. Bu dövrdə əhalinin nominal gəlirləri 7,9 dəfə artmış, yoxsulluğun səviyyəsi 2003-cü ilədək nisbətən 8 dəfəyədək, işsizliyin səviyyəsi isə 5 faizədək azalmışdır. Hələ 2008-ci ildə Dünya Bankının məlumatlarına qeyd edilirdi ki, Azərbaycanda adambaşına düşən gəlirin həcmi 3830 dollara çatıb. 2010-2011-ci illərdə Azərbaycan Qlobal Rəqabət Qabiliyyəti İndeksində görə 137 ölkə arasında 55-ci yerdə qərarlaşmışdısa, 2017-ci ildə bu göstəriciyə görə ölkəmiz 35-ci yerdə qalmışdır. Rusiya 43, Türkiyə 55, Gürcüstan 59, İran 76, Ermenistan isə 79-cu yerdədir.

Yalnız son 5-6 ildə qaçqın problemi ilə üzləşən Avropa ölkələrinin çıxılmaz bir vəziyyətə düşdüyü və dünyaya insan azadlığı dərəcəsi “qoca dünya” qaçqın axımının qarşısını almaq üçün onların zorla deportasiyasına qərar verdikləri bir halda, Azərbaycan 24 ildir ki, bir milyon qaçqın və məcburi köçkünlərin problemlərini təkbəşinə həll edir. Azərbaycan dövləti heç bir xarici müdaxilə olmadan qaçqın və məcburi köçkünlər üçün təxminən 100 yeni qəsəbə və şəhərcik salmış, 250 mindən artıq insanın həyat şəraitini yaxşılaşdıraraq, onlara yeni evlər və mənzillər vermişdir. Bu şəhərcik və qəsəbələrə 152 məktəb, 59 tibb mərkəzi və 60 bağca tikilmişdir.

Qazanılan uğurlar son nəticədə ona gətirib çıxarmışdır ki, həttə belə bir vəziyyətdə 2010-cu ildən etibarən yüksək insan inkişafı kateqoriyası ölkələr sırasına daxil edilmiş Azərbaycan 2015-ci ildə Minilliyin İnkişaf Məqsədlərinin icrasında əldə etdiyi böyük nailiyyətlərinə görə həmin ilin “Cənub-Cənub” mükafatına layiq görülmüşdür.

(ardı 6-cı səhifədə)

